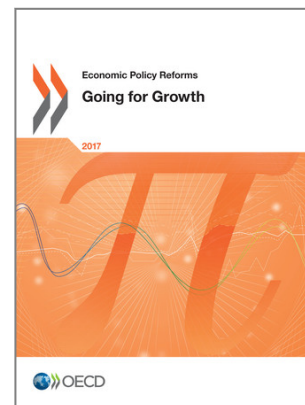

OECD *Multilingual Summaries* Economic Policy Reforms 2017 Going for Growth

Summary in Hungarian

Olvassa el a teljes könyvet az alábbi témában: 10.1787/growth-2017-en

Gazdaságpolitikai reformok 2017-ben A növekedés jegyében

Összefoglalás magyarul

A kormányok nem engedhetik meg maguknak, hogy felhagyjanak a reformokkal, amennyiben el akarják kerülni az alacsony növekedés csapdáját (mely sokukra leselkedik), és biztosítani kívánják, hogy a gazdasági növekedésből származó előnyökből az állampolgárok túlnyomó többsége profitálhasson. Az elmúlt két évben a globális növekedés mértéke nagyjából 3% körül stagnált, ami erősen alatta maradt az előző 10 évben mért csaknem 4%-os átlagos növekedésnek. A különbség jórészt a Kínai Népköztársaságban és más feltörekvő piaci gazdaságokban bekövetkezett lassulásnak tudható be, ám a 2%-os vagy még alacsonyabb növekedési ráták általánosan jellemzőek voltak az OECD-országokban a válságot követő években, azzal a kilátással párosulva, hogy a tartósan gyenge kereslet és a kevés beruházás lehúzza a potenciális növekedést.

Az egészségesebb növekedés lehetőségét keresve a kormányok komoly politikai kihívásokkal néznek szembe. A termelékenységnövekedés válság óta tapasztalható markáns és széles területre kiterjedő csökkenése a lakosság nagy része számára stagnáló jövedelmeket hozott, felemésztve a strukturális reformok nép általi támogatottságát. Bár a munkanélküliség összességében fokozatosan csökkent az országok zömében, a fiatalok és az alacsonyan képzett munkavállalók számos országban sivár munkakilátásokkal és a gyakori munkanélküliség magas kockázatával szembesülnek. Ezen kihívások leküzdéséhez számos politikai területen koherens strukturális reformstratégiákra és közös cselekvésre van szükség, makrogazdasági politikákkal alátámasztva.

„A növekedés jegyében” c. kiadvány az OECD strukturális politikai reformokkal és gazdasági teljesítménnyel kapcsolatos szakvéleménye alapján fogalmaz meg konkrét ajánlásokat a politikai döntéshozók számára az erős és inkluzív növekedés eléréséhez prioritásként meghatározott reformterületek vonatkozásában. A prioritások általában véve a termék- és munkaerőpiaci szabályozásokat, az oktatást és a képzést, az adó- és transzferrendszereket, a kereskedelmi és beruházási szabályokat, valamint az innovációs politikákat ölelik fel. „A növekedés jegyében” c. kiadványban felvázolt keretrendszer nagyban segítette a G20-országokat abban, hogy előrehaladást érjenek el strukturális reformprogramjuk terén, többek között a fenntartható és kiegyensúlyozott növekedés elérését célzó növekedési stratégiáik monitorozása révén.

Ez a jelentés a strukturális reformok terén elért előrehaladást vizsgálja meg a 2015–2016 közötti időszak vonatkozásában „A növekedés jegyében” c. kiadványban megfogalmazott politikai javaslatokhoz kapcsolódó területeken. Ebben az összefüggésben olyan új prioritási területeket határoz meg az OECD-országok és egyes nem OECD-országok számára, mely területeken strukturális reformok szükségesek a reáljövedelmek növeléséhez, valamint annak biztosításához, hogy az előnyökből az állampolgárok túlnyomó többsége profitálhasson (1. fejezet). Ezek megvalósításához a politikai prioritások kiválasztására szolgáló keretrendszer most először veszi figyelembe az inklúziót fő célkitűzésként a termelékenység és a foglalkoztatottság mellett, melyek az általános jövedelemnövekedés elsődleges mozgatórugói. E célból az inklúziót átfogóan értelmezi, olyan dimenziókat is felölelve, mint az egyenlőtlenség és a szegénység, a munkahelyek mennyisége és a munkaszínvonal, a sérülékeny

csoportok munkaerőpiaci bevonása, a nemek közötti különbségek és egyenlőség az oktatásban, valamint az egészségi állapot. A jelentés átfogó értékelést ad „A növekedés jegyében” c. kiadvány reformprioritásaiban megfogalmazott inklúzióval és lehetséges orvoslattal kapcsolatos politikai kihívásokról (2. fejezet). Az ország-specifikus prioritások és az azokat alátámasztó javaslatok az országokénti feljegyzésekben találhatóak (3. fejezet).

A strukturális reformok terén 2015 óta elért előrehaladás

A strukturális reformok üteme az elmúlt két évben tovább lassult, és mostanra visszaállt a válság előtti szintre. Ez az általános lassulás elfedi az egyes országok között tapasztalható jelentős különbségeket.

- A reformtevékenység lelassult azokban az országokban, amelyek az előző két éves időszakban különösen aktív reformerek voltak (pl. Mexikó, Görögország, Írország, Portugália, Lengyelország és Spanyolország), de számos más olyan országban is, ahol a reformtevékenység nem volt annyira intenzív a korábbi időszakban (pl. Ausztrália, Indonézia és Szlovénia).
- A reformtevékenység intenzitása észrevehetően megnőtt néhány olyan országban, amelyek a korábbi időszakban nem tartoztak a legaktívabb reformerek közé (pl. Belgium, Chile, Kolumbia, Izrael, Olaszország és Svédország, valamint Ausztria, Brazília és Franciaország).

A reformtevékenység üteme jelentősebb mértékben lassult a munkatermelékenységre különösen erős befolyást gyakorló politikai területeken, így például az oktatás és az innováció területén. A termelékenységnövekedés tartós és széles területre kiterjedő csökkenésének fényében ez aggodalomra ad okot.

Biztató ugyanakkor, hogy nőtt „A növekedés jegyében” c. kiadványban megfogalmazott javaslatokhoz kapcsolódó reformok száma az olyan célkitűzések területén, mint például a nők munkába állását gátló akadályok csökkentése, valamint a munkahelyteremtés elősegítése alacsonyabb adóékek révén, különösen az alacsony keresetű munkavállalók esetében. Ezek olyan területek, melyeken a növekedést elősegítő reformok a nagyobb inklúziót is elősegítik.

A kormányok általában meghatározott politikai területekre koncentrálták a reformtevékenységüket, ami azzal a kockázattal járt, hogy elesnek a politikai szinergiákból és a reformok komplementaritásából származó potenciális hasznoktól. A reformok jobb csomagolása megkönnyítené végrehajtásukat, maximalizálná a növekedésre és a munkahelyteremtésre gyakorolt hatásukat, valamint elősegítené a jövedelmi egyenlőtlenségek csökkentését.

Új reformprioritások az inkluzív növekedéshez

Tekintetbe véve a termelékenységnövekedésnek az életszínvonal hosszú távú alakulására gyakorolt fontos hatását, valamint azt, hogy az országok zöme milyen óriási kihívással néz szembe, a kiadvány több reformprioritást határoz meg az egy munkavállalóra jutó kibocsátás növeléséhez és annak biztosításához, hogy az előnyökből a társadalom széles köre részesülhessen. Az oktatás, a termékpiaci verseny és az állami beruházások terén teendő intézkedések most nagyobb hangsúlyt kapnak, mint a korábbi „A növekedés jegyében” c. kiadványban.

Az innovatív cégek piacra lépésének és növekedésének támogatása, a magas színvonalú oktatáshoz való egyenlőbb hozzáférés biztosítása, a nők és a migránsok munkaerőpiaci bevonása, az infrastrukturális beruházások fellendítése, valamint a munkavállalók képzésének és az aktivizálási politikák javítása mind részét képezik az erősebb és inkluzívabb növekedés elérését szolgáló legáltalánosabb politikai kihívásoknak.

A termelékenység és a foglalkoztatottság növelésére való törekvés, valamint az inklúzió között erős szinergiák lehetnek. A jelentésben foglalt politikai prioritások csaknem fele helyes és átfogó jellegű végrehajtásuk esetén magasabb és szélesebb körre kiterjedő jövedelemnövekedést eredményezhetnek.

A növekedés inkluzívabbá tételére törekedve a kormányoknak kiemelt figyelmet kell fordítaniuk a magas színvonalú oktatáshoz és a továbbképzéshez való széleskörű hozzáférés biztosítására,

a munkaszínvonal és a munkahelyek mennyiségének növelésére, valamint arra, hogy az adó- és transzferrendszerek hatékonyabban szolgálják az egyenlőtlenség és a szegénység csökkentését.

- Az oktatás területén meghatározott prioritások közé tartozik többek között a fiatalok igényeinek kielégítése az iskola előtti oktatástól kezdve egészen a felsőoktatásig annak érdekében, hogy biztosított legyen számukra a lehető legjobb indulás, majd a szükséges támogatás tanulmányaik teljes ideje alatt. Kiemelt figyelmet kell fordítani a lehetőségekhez való egyenlő hozzáférés növelésére, valamint arra, hogy a munkavállalók képesek legyenek alkalmazkodni a készségek iránti kereslet változásához.
- A több, magasabb színvonalú munkalehetőség megteremtéséhez meg kell szüntetni a munkaerőpiac dualitását és szegmentáltságát, beleértve a feltörekvő gazdaságokra jellemző informális foglalkoztatást is.
- Számos ország kellő mozgástérrel rendelkezik ahhoz, hogy a szociális transzfereket úgy alakítsák, hogy azok védelmet nyújtsanak a leginkább rászoruló egyének és családok számára, ugyanakkor biztosítsák azt is, hogy a jövedelemelosztás alsó szélén elhelyezkedők számára kifizetődő legyen a munkavállalás, illetve korlátozzák azokat az adókedvezményeket, amelyekből a magas jövedelmű háztartások aránytalanul sokat profitálnak.

© OECD

Ez az összefoglalás nem hivatalos OECD fordítás.

Ez az összefoglalás abban az esetben másolható, ha megemlítsre kerül az OECD szerzői joga és az eredeti kiadvány címe.

A többnyelvű összefoglalások az eredetileg angol ill. francia nyelvű OECD kiadványok kivonatos fordításai.

[Olvassa el a teljes angol nyelvű verziót az OECD online könyvtárában, az OECD iLibrary-n!](#)

© OECD (2017), *Economic Policy Reforms 2017: Going for Growth*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/growth-2017-en